

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การศึกษาการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เรื่อง การจัดการพื้นที่สีเขียวเพื่อความยั่งยืนในเขตเทศบาลนครเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของพื้นที่สีเขียว ซึ่งเป็นองค์ประกอบของเมืองและสัดส่วนที่เหมาะสมของพื้นที่สีเขียวกับจำนวนประชากรในเขตชุมชนเทศบาลนครเชียงราย เพื่อศึกษาลักษณะและสภาพการใช้ประโยชน์และบำรุงรักษาสถานที่แวดล้อมปัจจุบันของประชากรในเขตชุมชนเทศบาลนครเชียงราย และเพื่อศึกษาความต้องการและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบพื้นที่สีเขียวของประชากรในเขตชุมชนเทศบาลนครเชียงราย ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างผู้มาใช้บริการสวนสาธารณะ จำนวน 40 ราย และจากการสัมภาษณ์ จำนวน 9 ราย โดยวิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบบังเอิญ จากประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสวนสาธารณะ โดยเลือกประชาชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม เรื่อง การจัดการพื้นที่สีเขียวเพื่อความยั่งยืนในเขตชุมชนเทศบาลนครเชียงราย โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ลักษณะการใช้บริการสวนสาธารณะและประโยชน์จากการใช้ของประชาชน

ตอนที่ 3 ความต้องการและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบพื้นที่สีเขียวของประชาชน

ตอนที่ 4 ความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่สีเขียว

และแบบสัมภาษณ์เจาะลึกถึงกรณีศึกษาเพื่อทำความเข้าใจลักษณะการใช้ประโยชน์และการมีส่วนร่วมในสถานการณ์สวนสาธารณะปัจจุบัน และให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และนำเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยได้เก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง และทำการสัมภาษณ์ผู้มาใช้บริการสวนสาธารณะ หลังจากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ และบรรยายเชิงพรรณนา

6.1 สรุปผลการศึกษา

1) สวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเชียงราย กระจายตัวของพื้นที่ทั้งบริเวณภายในใจกลางเมืองและภายนอก จึงสามารถให้บริการต่อประชาชนตามชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงราย ได้อย่างเหมาะสม ขนาดสวนสาธารณะมีตั้งแต่ 1 ไร่ – 400 ไร่ จัดว่าเป็นสวนสาธารณะระดับละแวกบ้านและสวนสาธารณะระดับชุมชน

สำหรับสัดส่วนพื้นที่สวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเชียงราย มีจำนวน 592 ไร่ ส่วนพื้นที่ทั้งหมดของเขตเทศบาล มีจำนวน 38,031.25 ไร่ เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานพื้นที่สวนสาธารณะที่ อัน นิมมานเหมินทร์ (อ้างถึงใน สุรเชษฐ์ และคณะ, 2537 : 12) กำหนดไว้ว่า ชุมชนควรมีพื้นที่สีเขียวไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมด แต่พื้นที่สีเขียวในเขตเทศบาลนครเชียงราย มีเพียง 1.56 % ของพื้นที่ทั้งหมด และประชากรในเขตเทศบาลตามทะเบียนราษฎร มีจำนวน 70,290 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบอัตราส่วนแล้ว จะได้เท่ากับ 1 ไร่ ต่อ 118.73 คน (1 ไร่ ต่อ 40 คน) หรือเปรียบเทียบกับมาตรฐาน 1 คนต่อ 40 ตารางเมตร จะเท่ากับ 1 คน ต่อ 13.56 ตารางเมตร กล่าวได้ว่าสัดส่วนพื้นที่สีเขียวไม่เหมาะสมกับจำนวนประชากรในเขตชุมชนเทศบาลนครเชียงราย

2) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศชายเข้ามาใช้บริการสวนสาธารณะมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี รองลงมาคืออายุ 21-30 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ เจ้าของกิจการ และรับจ้างทั่วไป รายได้ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ระดับ 5,001-10,000 บาท รองลงมา และรายได้ตั้งแต่ 10,001-20,000 บาท

3) ลักษณะการใช้บริการสวนสาธารณะและประโยชน์จากการใช้ของประชาชน พบว่า จุดประสงค์ในการใช้สวนสาธารณะของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเดินทางมาออกกำลังกาย รองลงมา มาพักผ่อนหย่อนใจ โดยเฉลี่ยจะเดินทางมาใช้บริการมากกว่า 5 ครั้งต่อสัปดาห์ และ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ช่วงระยะเวลาที่เข้าไปใช้บริการสวนสาธารณะและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ พบว่า ช่วงเวลา 17.00-19.00 น. มีผู้เข้ามาใช้บริการมากที่สุด รองลงมา ช่วงเวลา 15.00-17.00 น. ใช้เวลาทำกิจกรรม 30 นาที-1 ชั่วโมง ใช้เวลาทำกิจกรรม 2 ชั่วโมง และส่วนใหญ่จะเดินทางมาทำกิจกรรมกับครอบครัว สวนสาธารณะที่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเข้าไปใช้บริการมากที่สุด คือ สนามกีฬากลางจังหวัด รองลงมาสวนตุงและ โคมเฉลิมพระเกียรติ (เรือนจำเก่า) เหตุผลในการเลือกใช้บริการสวนสาธารณะ เนื่องจากสะดวกต่อการเดินทาง มีสภาพแวดล้อมดีกว่าพื้นที่อื่น ประโยชน์จากการมีสวนสาธารณะ โดยการได้ออกกำลังกาย เพื่อให้มีสุขภาพแข็งแรงมากที่สุด รองลงมา ได้รับอากาศบริสุทธิ์ และมาสวนสาธารณะเพื่อคลายความเครียด

4) ความต้องการสวนสาธารณะและการมีส่วนร่วมรับผิดชอบพื้นที่สีเขียวของประชาชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้เพิ่มพื้นที่สวนสาธารณะภายในเขตเทศบาลนครเชียงราย จากความเหมาะสมการจัดพื้นที่สวนสาธารณะ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า สวนสาธารณะแต่ละแห่งจัดพื้นที่ได้เหมาะสม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า การนำพื้นที่สวนสาธารณะไปใช้เพื่อประโยชน์ทางด้านอื่นๆ จะมีผลกระทบต่อพื้นที่สีเขียวอย่างแน่นอน และต้องการให้ปรับปรุงพื้นที่สวนสาธารณะให้เพิ่มถึงขยะและสุขาให้เพียงพอต่อการใช้บริการของประชาชน รองลงมาคือ สำรวจและซ่อมแซมสถานที่และอุปกรณ์อย่างเสมอ มีแสงสว่างเพียงพอในเวลากลางคืน

การมีส่วนร่วม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดการพื้นที่สวนสาธารณะ การจัดการบริหารเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคนที่เข้ามาใช้สวนสาธารณะ และส่วนใหญ่สามารถช่วยดูแลสภาพแวดล้อมในพื้นที่สวนสาธารณะได้ และยังเห็นว่าสวนสาธารณะมีส่วนช่วยให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น และเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสิ่งแวดล้อมเมืองให้น่าอยู่

จากการศึกษาจากการสัมภาษณ์ ลักษณะการใช้ประโยชน์ภายในสวนสาธารณะ พบว่า ประชาชนเข้ามาใช้ประโยชน์จากสวนสาธารณะในการออกกำลังกาย เป็นและพักผ่อนหย่อนใจ เหตุผลที่เดินทางมาทำกิจกรรมในสวนสาธารณะ เนื่องจากยังขาดสวนสาธารณะภายในชุมชน

สำหรับฝ่ายสวนสาธารณะ การจัดพื้นที่สวนสาธารณะเพื่อให้ประชาชนเข้าไปใช้ประโยชน์ ต้องดูความเหมาะสมและงบประมาณในการจัดสรรแต่ละพื้นที่ ส่วนการดูแลบำรุงรักษา ต้องใช้งบประมาณในการดูแลรักษาอย่างมาก แต่จะพยายามที่จะพัฒนาและบำรุงรักษาเพื่อให้ประชาชนได้เข้ามาใช้ประโยชน์จากสวนสาธารณะให้มากที่สุด

ส่วนการมีส่วนร่วมของประชาชน ฝ่ายสวนสาธารณะ ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้านการดูแลรักษาความสะอาด ไม่ทำลายอุปกรณ์ สถานที่ ภายในสวนสาธารณะ โดยประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการช่วยกันดูแลรักษาด้วย และต้องการให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

สำหรับประชาชน ต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมดูแลรักษา และต้องการให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสอบถามความคิดเห็น หรือทำประชามติในการจัดสร้างหรือปรับปรุงสวนสาธารณะให้ดียิ่งขึ้น ทำให้ประชาชนคิดว่าไม่ใช่หน้าที่ของตนเองในการดูแลสวนสาธารณะ

6.2 อภิปรายผลการศึกษา

1) บทบาทของพื้นที่สีเขียว ซึ่งเป็นองค์ประกอบของเมืองและสัดส่วนที่เหมาะสมของพื้นที่สีเขียวกับจำนวนประชากรในเขตชุมชนเทศบาลนคร

ผลการศึกษา สัดส่วนพื้นที่สวนสาธารณะของเทศบาลนครเชียงราย มีจำนวน 592 ไร่ แต่ประชากรในเขตเทศบาลตามทะเบียนราษฎร มีจำนวน 70,290 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราส่วนแล้วจะได้เท่ากับ 1 ไร่ ต่อ 18.73 คน (1 คน ต่อ 13.56 ตารางเมตร) จะพบว่ามีความขาดแคลน พื้นที่สีเขียวในส่วนสวนสาธารณะอยู่มาก ตรงกับผลการศึกษาของ บัลลังก์ วิเศษศรี (2543 : 2) ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพการเพิ่มพื้นที่สีเขียวโดยประชาชนมีส่วนร่วมในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่าพื้นที่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีพื้นที่สวนสาธารณะในความดูแลปัจจุบัน 140 ไร่ มีประชากรจำนวน 170,960 คน คิดอัตราส่วนได้ 1.3 ตารางเมตร/คน เมื่อเทียบกับมาตรฐานการมีสวนสาธารณะ 15 ตารางเมตร/คน ทำให้ทราบว่าเขตเทศบาลมีสวนสาธารณะน้อยกว่ามาตรฐานที่กำหนด และยังสอดคล้องกับโครงการออกแบบวางผังแม่บท 20 ปี เทศบาลนครเชียงราย (2545) กล่าวว่า ปัญหาของเมืองและชุมชนเชียงรายในปัจจุบัน พบว่ามีปัญหาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ นันทนาการ ไม่เพียงพอหรือทรุดโทรม และมีการบุกรุกพื้นที่สวนสาธารณะเป็นที่อยู่อาศัย

2) ลักษณะและสภาพการใช้ประโยชน์ การบำรุงรักษาสีเขียวแวดล้อม

ผลการศึกษา ลักษณะและการใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่จะเดินทางมาออกกำลังกายพักผ่อนหย่อนใจ โดยมากับครอบครัว เฉลี่ยมากกว่า 5 ครั้งต่อสัปดาห์ ช่วงเวลา 17.00-19.00 น. ใช้เวลาทำกิจกรรม 30 นาที-1 ชั่วโมง สวนสาธารณะใช้ประโยชน์มากที่สุด คือ สนามกีฬาากลางจังหวัด

การบำรุงรักษาสีเขียวแวดล้อม เห็นว่าสวนสาธารณะเกิดความเสื่อมโทรม ขาดความร่วมมือร่วมใจ ความสะอาด ระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี พื้นที่สวนสาธารณะของแต่ละพื้นที่เป็นพื้นที่กว้างและเหมาะแก่การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ แต่ขาดการบำรุงดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดี และขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้องใช้งบประมาณในการดูแลรักษาอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัญญาศั โปรราณนท์ (ม.ป.ป.) ได้ศึกษาเรื่อง เมืองเชียงใหม่ ศูนย์รวมความเจริญ ศูนย์รวมปัญหา กล่าวว่า การขาดแคลนงบประมาณสำหรับการพัฒนาเมืองรัฐบาลยอมให้ออกชนมาร่วมในการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค ซึ่งเป็นวิธีที่ดีเพราะจะช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลทำให้การพัฒนาดำเนินไปได้เร็วขึ้น แต่ก็ต้องพัฒนาวิธีการเข้าร่วมไม่ให้เกิดปัญหาขึ้น

3) ความต้องการและการมีส่วนร่วมรับผิชอบพื้นที่สีเขียว

ผลการศึกษาพบว่า ประชากรจากการตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 67.50 เห็นว่า ในเขตเทศบาลยังมีส่วนสาธารณะไม่เพียงพอและจากการสัมภาษณ์เจาะลึก ผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ จำนวน 8 คน ยังมีความเห็นตรงกันว่า ต้องการให้เพิ่มพื้นที่สวนสาธารณะสำหรับการออกกำลังกาย และพักผ่อนหย่อนใจ และมีระบบความปลอดภัยที่ดี เนื่องจากปัญหามุมออกกำลังกายไม่ได้มาตรฐาน ขาดมุมสวนหย่อม ไม้ดอกไม้ประดับ ลานน้ำพุ ขาดสถานที่อำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ กองอำนาจการ เป็นต้น และต้องการให้ภาครัฐประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวรู้จักสวนสาธารณะมากยิ่งขึ้น ส่วนภาครัฐได้จัดพื้นที่สวนสาธารณะเพื่อให้ประชาชนเข้าไปใช้ประโยชน์ ต้องดูความเหมาะสมและงบประมาณในการจัดสรรแต่ละพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บัลลังค์ วิเศษศรี (2543 : 2) ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพการเพิ่มพื้นที่สีเขียวโดยประชาชนมีส่วนร่วมในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ กล่าวว่า ด้านความต้องการประชาชนและการออกแบบ ประชาชนต้องการสวนสาธารณะที่ร่มรื่น มีไม้ยืนต้น มีลานกีฬา ต้องการกิจกรรมลักษณะออกกำลังกายและต้องการบริการห้องน้ำสาธารณะ ที่จอดรถยนต์ จักรยานยนต์ และตรงกับความต้องการของ ประชาชนต้องการให้จัดพื้นที่ให้เหมาะสม ซึ่งตรงกับที่ สุรเชษฐ์ เชษฐมาต (2526 : 22) ได้เสนอแนวทางการแบ่งเขตการจัดการ (Management Zoning) สวนสาธารณะไว้

ส่วนการเข้ามามีส่วนร่วมของประชากร พบว่า ประชากรจากการตอบแบบสอบถามจำนวนมาก ร้อยละ 82.50 และจากการสัมภาษณ์เจาะลึก จากผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ เห็นว่าไม่มีส่วนร่วมในการจัดการพื้นที่สวนสาธารณะ เนื่องจากเห็นว่าไม่ใช่หน้าที่ หรือส่วนเกี่ยวข้องที่ต้องเข้าไปดูแลหรือจัดการ ซึ่งตามกฎหมายจะบัญญัติให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมตั้งแต่การเข้าร่วมประชุมพิจารณาจนถึงการประเมิน แต่ในความเป็นจริงประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดการ เหตุผลส่วนหนึ่งก็คือ การขาดการประชาสัมพันธ์อย่างพอเพียงและทั่วถึง จึงทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทราบ แต่เห็นว่า ทุกคนที่เข้าไปใช้สวนสวนสาธารณะต้องช่วยกันดูแลรักษารับผิดชอบพื้นที่ดังกล่าว ส่วนภาครัฐ ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้านการดูแลรักษาความสะอาด ไม่ทำลายอุปกรณ์ สถานที่ ภายในสวนสาธารณะ โดยต้องการให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการรักษาและดูแลสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ซึ่ง สถาบันวิจัยสังคม (2539 : 7-6) ได้ศึกษาเรื่อง โครงการจัดทำแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่สีเขียวในเมืองหลัก : เชียงใหม่ ได้กล่าวว่า การส่งเสริมองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม จำเป็นจะต้องมียุทธศาสตร์หลัก คือ ความร่วมมือของทุกฝ่ายเป็นภาคี เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมของแต่ละฝ่าย และเกิดกระบวนการจัดการทรัพยากรแบบมีส่วนร่วม ฝ่ายต่างๆ ที่ควรร่วมกันอย่างน้อยมี 5 ฝ่าย หรือเบญจภาคี คือ ชุมชน รัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน (อพช.) นักวิชาการ

ภาคธุรกิจ และยังคงต้องถือว่า การจัดการสิ่งแวดล้อมและพื้นที่สีเขียวของชุมชน ไม่ว่าท้องถิ่น ชนบทหรือในเมืองต้องมีการรวมตัวกันและสร้างองค์กรชุมชน หรือองค์กรประชาชนขึ้นมาเองและ เชื่อมโยง เป็นเครือข่ายระหว่างชุมชน โดยปราศจากกรอบงำหรือรวมศูนย์อำนาจและทำให้ชุมชน เข้มแข็งเพียงพอที่จะช่วยเหลือตนเองได้ แต่ขัดแย้งกับ สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม (2544 : 69) เรื่อง การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะนโยบายการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการ บริหารจัดการ ส่งเสริมให้องค์กรท้องถิ่น และประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการแก้ไข ปัญหาอย่างจริงจัง จนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ได้เน้นให้ความสำคัญ กับการพัฒนาคน โดยการฝึกอบรมให้ความรู้เพื่อสร้างความตระหนักและจิตสำนึกของประชาชน ต่อปัญหาที่เกิดขึ้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บัลลังค์ วิเศษศรี (2543 : 2) ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพการเพิ่มพื้นที่สีเขียวโดยประชาชนมีส่วนร่วมในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ กล่าวว่า การ ทำโครงการสวนสาธารณะ เทศบาลควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำ โครงการร่วมรับผิดชอบดูแลและบริหารสวนสาธารณะ

6.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการจัดการพื้นที่สีเขียวอย่างยั่งยืนในเขตเทศบาลนครเชียงราย มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรดำเนินการการมีส่วนร่วมและ สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน สร้างจิตสำนึก ความตระหนัก โดยการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน เข้าด้วยกัน กล่าวคือ ภาครัฐควรเปิดโอกาสให้ประชาชน เอกชน เข้ามาร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมแก้ปัญหา ร่วมประเมินการจัดการพื้นที่สีเขียว
2. ควรขอความร่วมมือภาคเอกชนรับอุปถัมภ์ในการจัดการ ดูแลสวนสาธารณะ บางแห่ง เนื่องจากเอกชนมีศักยภาพด้านงบประมาณสำหรับช่วยพัฒนาสวนสาธารณะได้
3. ให้ประชาชนรอบพื้นที่สีเขียว สวนสาธารณะหรือประชาชนที่เข้าไปใช้บริการ ให้เข้ามาเป็นเจ้าของพื้นที่เฉพาะการดูแล รักษาสวนสาธารณะ หรือสร้างกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการพื้นที่สีเขียว อาทิ จัดตั้งกองทุนหรือชมรมรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ประชาชนหรือ เอกชนสามารถเข้ามาช่วยเหลือด้านการดูแล หรืองบประมาณในการจัดการสวนสาธารณะได้ โดยภาครัฐต้องสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอสำหรับการรักษาดูแลด้วย

4. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ เนื้อหาจะเน้นความต้องการ ประโยชน์ และการดูแลรักษาของสวนสาธารณะ ซึ่งเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการพัฒนาพื้นที่สีเขียว ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษารูปแบบและขนาดที่เหมาะสมของพื้นที่สวนสาธารณะในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่
5. ควรสร้างกลไกและกำหนดกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างชัดเจน ก่อนจะกำหนดหรือออกแบบการพัฒนาพื้นที่สวนสาธารณะ
6. เทศบาลควรประสานกับฝ่ายเรือนจำในการให้นักโทษมาดูแลสวนสาธารณะ เพื่อให้ นักโทษสร้างประโยชน์แก่สังคม และสามารถลดอัตราการจำคุกด้วย
7. ภาครัฐควรประสานความร่วมมือกับวัด ในการแบ่งพื้นที่ในวัดจัดเป็นสวนสาธารณะ หรือที่พักผ่อนหย่อนใจ เพื่อให้ประชาชนได้เกิดความใกล้ชิดกับพุทธศาสนามากยิ่งขึ้น
8. ระบบราชการควรปรับการบริหารจัดการแบบเชิงรุก ไม่ควรบริหารในระบบราชการแบบเดิม และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทุกขั้นตอน เพื่อให้ประชาชนเกิดความตระหนัก ความห่วงแหนในการเป็นเจ้าของพื้นที่ ซึ่งจะส่งผลให้มีจิตสำนึกในการดูแล รักษาพื้นที่สีเขียวให้เกิดความยั่งยืนได้